

Đời gọi em biết bao lần

Trịnh công Sơn



Đi về đâu hồi em khi trong lòng không chút nắng Giấc mơ đời xa



vắng bước chân không chờ ai đón Một đời em mãi lang thang Lòng lạnh



băng giữa đau thương Em về đâu hồi em? Hãy lau khô dòng nước



mắt Đời gọi em biết bao lần Đời gọi em về giữa đau



thương Để trả em ngày tháng êm êm Trả lại nắng trong



tim Trả lại thoáng hương thơm Em về đâu hồi em? Có nghe tình yêu lên



tiếng Hãy chôn vào quên lãng Nỗi đau hay niềm cay đắng Đời nhẹ nâng bước chân



em Về lại trong phố thênh thang Bao buồn vui sẽ



quên Hãy yêu khi đời mang đến Một cành hoa giữa tâm hồn.